

Cu gândul la Eminescu

La steaua

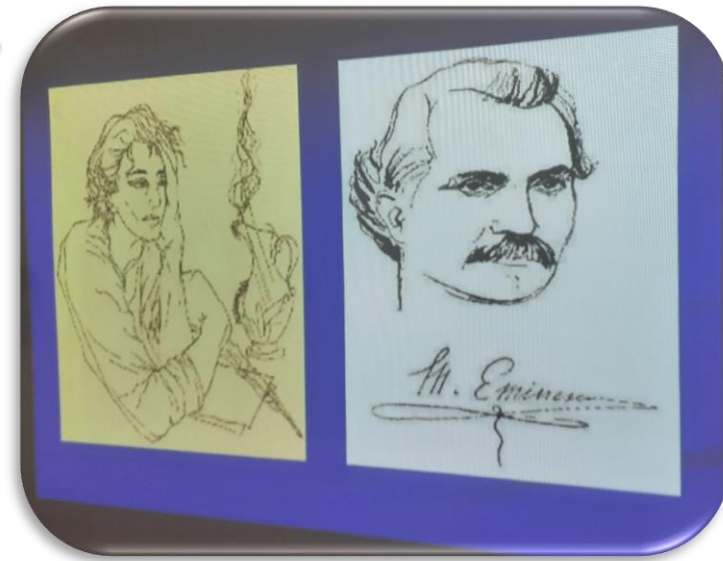
La steaua care s-a răsărit
E-o cale-ălat de lungă,
Că mi de ani i-au trebuit
Luminii să m-ajungă.

Poate de mult s-a stins în drum
În depărtări albastre,
Iar raza ei abia acum
Lucei vederii noastre.

Îcoana stălei ce-e murit
Înceț pe cer se stule;
Ere pe când nu s-a zărit,
Azi o vedem, și nu e.

Tot estfel când al nostru dor
Pierî în noapte-ădîncă,
Lumina stinsului amor
Ne urmărește încă.

Recită Irina Răchițeanu

Lacul

Lacul codrilor albastru
Nuferi galbeni îi încarcă;
Tresărind în cercuri albe
El cutremură o bărcă.

Și eu trec de-a lung de maluri,
Parc-escult și parc-aștept
Ea din trestii să răsară
Și să-mi cadă lîn pe piept;

Să sărim în luntrea mică,
Îngânați de glas de ape,
Și să scap din mână cărma,
Și lopețile să-mi scape;

Să plutim cuprinși de farmec
Sub lumina blîndeii lune -
Vîntu-n trestii lîn foșnească,
Unduioasa apă sunei!

Dar nu vine... Singuratic
În zadar suspin și sufăr
Lîngă lacul cel albastru
Încărcat cu flori de nufăr.

Click! Recită Dana Coșmea

604

